

Hensyn til Formaalet. Hvad nu Midlet til at naae Formaalet angaaer, der er den Side af Sagen, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) især har overtaget sig, da er det ganske vist, at det ikke udtrykkeligt er sagt i Andragendet, at det netop skulde bestaae i et rentefrit Laan paa 25,000 Rd., og forsaavidt har den ærede Rigsdagsmand den selvstændigste Ret i, at denne Post ikke er bleven voteret, i hvilket Tilfælde det da ogsaa vilde være høist besynderligt, at den nu igjen fremkom; men dette forhindrer dog ikke, at han efter min Mening har fuldkommen Uret ligeoverfor dem, der have paa-staaet, at man maa erkjende, at, hvad der skete i Thinget i forrige Sæssion, nu maa tages med i Betragtning og maa indeholde et væsentligt Moment med Hensyn til Spørgsmaalet om Voteringen af denne Post.

Det er ikke Alle, der paa den Maade som den ærede Rigsdagsmand kunne eller ville frigløre sig fra tidligere Hensyn. Den ærede Rigsdagsmand siger, at det kommer ikke i Betragtning, hvad man i slige Tilfælde tidligere har udtalt; men det gaaer virkelig slet ikke an at opstille en saadan Regel, thi det vil i meget høj Grad blive til Skade for Rigsdagen og for Forretningernes Førelse i det Hele. Naar Rigsdagen, efterat have havt en Sag under Forhandling, er kommen til et Resultat og har overgivet Sagen til Ministeriet med

sin Ubefaling; saa gaaer det ikke an, naar den paagjældende Minister bøier sig for denne Ubefaling og kommer med et Forslag i den paagjældende Retning, at sige: Ja, det sagde vi dengang; men det bryde vi os ikke om nu; nu handle vi, som om det aldrig var blevet sagt; det forekommer mig, at en saadan Fremgangsmaade i høj Grad vilde for-dærve det hele Forhold mellem Regjering og Rigsdag. Det vilde være det Samme, som om Ministeriet, naar der fra dets Side lige-overfor Rigsdagen var fremkommet bestemte Udtalelser om, hvad der var Ministeriets Anskuelse i en eller anden Sag — og det skeer jo af og til — næste Aar vilde sige: ja, det var dengang, men nu er vor Mening ganske anderledes. — Hvorom var det, der i Andragendet var Spørgs-maal? Der var Spørgsmaal om at yde en virkelig Hjælp til den her omhandlede Kirke-bygning, og det var fremstillet, at Maalet ikke kunde naaes uden en saadan Hjælp. Her er altsaa ikke Tale om, hvorledes man bedst skal sætte sine Penge ud; det er ikke den Opgave, der her foreligger. Den ærede Rigsdagsmand siger, at, naar Statens Penge sættes ud, tager den i Almindelighed Rente; ja, ganske rigtigt, og det Samme gøre private Mænd, men, naar private Mænd ville gøre en Veldædighedsgjering, tage de ikke Renter, og det er det samme Forhold, som her er tilfælde; det er en Veldædighedsgjering, der er Spørgs-maal om at vise.